

מ"ת 38393/09/23 - מדינת ישראל נגד ארכאן קוואסמה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38393-09-23 מדינת ישראל נ' אדריס === (עציר) ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

מדינת ישראל ע"י עו"ד עפרי מלצר המבקשת

נגד

3. ארכאן קוואסמה ע"י עו"ד ואפי נסראלדין המשיב

החלטה

רקע

לפניי בקשה להורות על הארכת מעצרו של משיב מס' 3 (להלן: **המשיב**) עד תום ההליכים המשפטיים, בעקבות כתב אישום שהוגש נגדו, בו יוחסו לו עבירות נשק שונות.

ברקע כתב האישום, קשר שהיה בין משיב מס' 1 (להלן: **אדריס**) ובין אדם שפעל כסוכן משטרתי (להלן: **הסוכן**), במסגרתו מכר אדריס לסוכן כלי נשק שונים, יחד עם שבעה מעורבים אחרים בפרשה, אשר נכללו בכתב האישום, ובהם המשיב. האישומים הרלוונטיים למשיב הם השני והשלישי.

על פי **האישום השני**, ביום 19.12.22 פנה הסוכן לאדריס והתעניין ברכישת כלי נשק, ואדריס הציע לו רובה סער מסוג M16. לאחר משא ומתן, סיכמו אדריס והסוכן להפגש ביום 22.12.22 בא-ראם על מנת שאדריס ימכור לסוכן את הרובה. במפגש, הוביל אדריס את הסוכן לבניין בא-ראם, ושם פגשו במשיב, אשר סיכם עם הסוכן כי ימכור לו את הרובה בעבור 75,000 ש"ח. על פי הסיכום, המשיב מסר לסוכן רובה דמוי M16 ואפשר לו לירות 4 כדורים ממרפסת ביתו על מנת לוודא כי הנשק תקין. בהמשך לכך, הסוכן שילם למשיב 75,000 ש"ח בעבור הרובה וכן שילם לאדריס סכום של 2,500 ש"ח בעבור חלקו.

בשל אישום זה יוחסו למשיב עבירות של סחר בנשק ונשיאת נשק.

על פי **האישום השלישי**, ביום 1.1.23 הציע אדריס לסוכן למכור לו רובים נוספים, והשניים ניהלו משא ומתן טלפוני, וביום 3.1.23 אמר אדריס לסוכן כי המשיב יוכל למכור לו רובה M16. בעקבות כך, הסוכן ואדריס נסעו יחדיו לביתו של המשיב בא-ראם והסוכן ניהל משא ומתן עם המשיב לגבי העסקה, אך בשל עיכוב בהבאת הנשק לביתו של המשיב אדריס והסוכן עזבו את ביתו של המשיב מבלי לבצע את העסקה.

בשל אישום זה יוחסה למשיב עבירה של ניסיון סחר בנשק.

להשלמת התמונה אוסיף, כי בירור עניינו של משיב מס' 3 התעכב בשל החלפת ייצוג, ולאחר מכן בשל עניינים הקשורים בקבלת חומרי חקירה. עוד אוסיף, כי כל יתר המעורבים נעצרו עד תום ההליכים, חלקם בהסכמה, חלקם בהחלטות

עמדות הצדדים ויריעת המחלוקת

על פי הבקשה, הראיות המבססות את אשמת המשיב הן זיהויו על ידי הסוכן במסדר זיהוי שנערך לאחר ביצוע העסקה, דברי הסוכן כי ראה על מסך מכשיר הטלפון של אדריס את שם משפחתו של המשיב (קוואסמה) כאשר התקשר אליו ובדל סיגריה אותו לקח הסוכן מבית המשיב, עליו נמצא DNA של אביו.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב:

לעניין מסדר הזיהוי הפנה לכך, שהתאריך שעל טופס מסדר הזיהוי (16.1.23) אינו תואם לתאריך של התיעוד החזותי של המסדר ושל ההודעה שנגבתה מהסוכן לאחר ביצוע המסדר (18.1.23) וכן הפנה לפער הזמנים שבין העסקה ומסדר הזיהוי.

עוד טען, כי האדם אשר ביצע את העסקות מושא האישומים הזדהה בשם פארס אבו נאב, ואין סיבה להניח שיתחזה בשם בדוי.

לענין העובדה ששמו של המשיב נראה על מסך מכשיר הטלפון של אדריס טען הסניגור, כי משפחת קוואסמה היא משפחה גדולה, ולא ניתן לקבוע דבר על סמך ראיה זו.

ביחס למציאת בדל סיגריה ועליו DNA של אביו של המשיב בבית בו נערך המפגש מושא האישום השלישי טען, כי לא ניתן ללמוד דבר מראיה זו והפנה לכך שאביו של המשיב לא נחקר כלל.

ב"כ המשיב לא טען לעניין חלופת המעצר, בשים לב לכך שמדובר בתושב א-ראם.

בעקבות הדיון, המבקשת הגיבה בכתב ביחס לפער הזמנים בין התאריך הכתוב על טופס מסדר הזיהוי (16.1.23) ובין התאריך שהוקרא בעת ביצוע המסדר והתאריך המופיע על ההודעה שנגבתה מהסוכן (18.1.23) והבהירה, כי טופס מסדר הזיהוי נערך מראש, ביום 16.1.24, אך בשל אילוצים של היחידה מסדר הזיהוי עצמו בוצע יומיים לאחר מכן, ביום 18.1.23.

ב"כ המשיב הגיב בכתב למסמך: ראשית טען, כי עצם עריכת המסמך מהווה השלמת חקירה, אשר בוצעה שלא כדין, ועל כן יש להתעלם ממנו. לגופו של המסמך טען, כי מכיוון שמסדר הזיהוי הוא הראיה המרכזית בתיק, ואין הכירות קודמת בין הסוכן למשיב, יש לתת משקל רב לכל שאלה ביחס לראיה זו וכל פגם שדבק בה. עוד התייחס הסניגור לכך שלא נערך עימות בין המשיב לסוכן, ועניין זה משליך על משקלו של הזיהוי ומחליש אותו.

דין והכרעה

הראיות

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, נחה דעתי כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למשיב, וקיים סיכוי סביר להרשעתו:

הראיה המרכזית הקושרת את המשיב לעבירות היא זיהויו במסדר הזיהוי על ידי הסוכן. מהתיעוד החזותי שהוצג, לא ראיתי סיבה לפקפק במהימנות הזיהוי, ודין הטענות הנוגעות למשקלו להתברר במסגרת התיק העיקרי.

נתתי דעתי לכך שהתאריך על טופס המסדר שונה מתאריך ביצוע המסדר בפועל, וכן לטענות ב"כ המשיב ביחס לעניין זה. ראשית אומר, כי אין מדובר בהשלמת חקירה, אלא בהבהרה אשר נערכה על פי החלטת בית המשפט, ועל כן אין קושי להידרש למסמך. ולגופו של עניין, הסברה של המבקשת, כי טופס מסדר הזיהוי נערך יומיים לפני ביצוע המסדר מתקבל על הדעת, ומתיישב עם המוכר לי במקרים אחרים. משכך, לא ראיתי כי יש בעניין לשחוק ממשקל הראיות לכאורה.

אני ער לכך שהאדם פגש בסוכן הציג את עצמו בשם פארס אבו נאב, אך לא ראיתי כי יש בכך לגרוע ממשקל זיהויו של המשיב. ראשית, מהודעת הסוכן מיום 25.12.22 עולה, כי תחילה המשיב עטה מסיכת קורונה, על מנת למנוע את זיהויו, ורק לאחר שהסוכן הצהיר כי הוא אינו "מנייאק" המשיב נאות להסיר את המסיכה. כמו כן עולה מההודעה, כי אדריס אמר לסוכן כי הציג לו את המוכר בשם פארס אבו נאב, כי זה המפגש הראשון ביניהם, אך שמו האמיתי פארס עג'לוני - ומכאן עולה כי גם לדברי אדריס אין זה שמו האמיתי של מוכר הנשק.

ב"כ המשיב העלה תמיהה מדוע הציג עצמו מוכר הנשק בשם בדוי - אך גם אם אין הדבר בגדר ידיעה שיפוטית, אין זו הפעם הראשונה בה נתקלתי בפרקטיקה זו בקרב מבצעי עבירות, והדבר אף מתיישב עם כך שמוכר הנשק עטה מסיכה בתחילת הפגישה. ומעבר לזהירות המתבקשת מפני עינא בישא, מהראיות עולה שהסוכן שילם לאדריס 2,500 ש"ח בעבור חלקו בעסקה הראשונה (מושא האישום השני) - ומכאן שגם לאדריס היה אינטרס שלא יוצר קשר ישיר בין המשיב לסוכן ושהסוכן לא יידע מיהו, על מנת שלא להפסיד את חלקו בעסקאות עתידיות, ככל שיתבצעו.

בצד זאת, לעובדה ששם משפחתו של המשיב הופיע על מסך הטלפון של אדריס בעת ששוחח עם מוכר הנשק יש משקל מסוים, גם אם מדובר בשם שכיח, כפי שהעיר ב"כ המשיב.

מנגד, צודק ב"כ המשיב בכך שאין לייחס משקל למציאת בדל סיגריה ועליו DNA של אביו של המשיב במאפרה בבית בו בוצע המפגש מושא העסקה השניה, שכן ראייה זו אינה מלמדת על כך שהמשיב הוא תופס המקום.

משכך, המסקנה היא שישנן ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב.

עילת המעצר

פסיקה עקבית קובעת, כי על דרך הכלל יעצר נאשם בעבירות סחר בנשק, וכי חלופת מעצר, ובכלל זה מעצר תחת פיקוח אלקטרוני ואנושי, הוא חריג בו ינקוט בית משפט רק במקרים בהם מצא לכך טעם מיוחד. ר' למשל בש"פ 1050/24, רביע גרייב:

העבירות המיוחסות למשיב, בהיותן עבירות בנשק, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ועל כן נקודת המוצא בעניין היא מעצר מאחורי סורג ובריה (ראו למשל: בש"פ 8056/23 מדינת ישראל נ' אבוענאם, פסקה 8 [פורסם בנבו] (21.11.2023)). בפסיקה עקבית נקבע, כי לנוכח המסוכנות האינהרנטית הטמונה בעבירות נשק ופוטנציאל הנזק הטמון בהן, יהיה בחלופת מעצר כדי להפיג מסוכנות זו רק בנסיבות חריגות (ראו למשל: בש"פ 7995/19 דוגמוש נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (17.12.2019) (להלן: עניין דוגמוש); בש"פ 1132/23

עמוד 3

מדינת ישראל נ' כוארע, פסקה 12 [פורסם בנבו] (14.2.2023)). בדומה, נקבע בחוק המעצרים כי אין להורות על מעצרו של נאשם בעבירות אלה בפיקוח אלקטרוני "אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם [...] ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני" (סעיף 22ב(1) לחוק המעצרים; בש"פ 7537/18 רג'בי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (פסקה 27); בש"פ 2221/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 [פורסם בנבו] (30.3.2020)).

וכן ר' בש"פ 5385/23 סארי משלב, בש"פ 4422/22 מחמוד אבו ג'ודה, בש"פ 5407/22, פלוני ופסיקה רבה נוספת. יתרה מכך, בהליך זה נעצרו כל יתר המעורבים האחרים עד תום ההליכים. אפנה במיוחד לעניינו של משיב מס' 5, ראד חמדאן, אשר גם לו מיוחסים שני אישומים ומעצרו אושר בבית המשפט העליון (בש"פ 7906/23, החלטה מיום 7.11.23).

לכך מצטרפת העובדה כי המשיב תושב א-ראם, שבשטחי הרשות הפלסטינית, ועל כן קיימת בעניינו גם עילה של חשש המלטות, שהרי אם ישוחרר אין דרך אפקטיבית להבטיח את התייצבותו לדיונים, מה גם שאין כל דרך לאכוף חלופת מעצר מחוץ לשטחי המדינה.

סיכום

לאור האמור מעלה, קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למשיב ואין חלופה שתסכון בעניינו. לפיכך מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ההחלטה מהווה צו מעצר.

ניתנה היום, כ"ט אדר ב' תשפ"ד, 08 אפריל 2024, בהעדר הצדדים (בהסכמתם).